

ЛЕНІНЕЦЬ

Орган Ново-Миргородського РК Комуністичної партії
України та районної Ради депутатів трудящих,
Кіровоградської області

№ 91 (3186)

П'ЯТНИЦЯ

1

СЕРПНЯ
1958 р.

Ціна 15 коп.

Хліб—це всенародне багатство. Зараз вирішальний період у боротьбі за врожай. Всі сили спрямовувати на негайне завершення збирання врожаю, закрити всі канали втрат—таке невідкладне завдання трудівників сільського господарства району.

Готуйте ґрунт до сівби

До початку сівби озимих культур залишилися лічені дні. А кому невідомо, що в комплексі агротехнічних заходів підвищення врожаю озимої пшениці надзвичайно важливе значення має своєчасна і високоякісна підготовка ґрунту. У народі говорять: коли ґрунт угноїш—урожай потроїш, посієш вчасно—вродить рясно. Знають про це керівники колгоспів, бригадири рілльничих бригад та агрономи, але підготовці до сівби не приділяють потрібної уваги. В колгоспах району неприємливо зволікається оранка непарових попередників.

Керівники сільгоспартілей ще в перші дні жнив запевняли, що всі збиральні роботи і підготовку до сівби озимих культур будуть проводити в єдиному комплексі. З того часу минуло дві декади, та, певно, забули про свою обіцянку голови деяких колгоспів. Про яку зразкову підготовку до сівби озимих може йти мова в сільгоспартілі імені Сталіна, коли тут виорано під озимину не більше 316 гектарів ґрунту, а лише пшениці треба сіяти у кілька раз більше. До того ж 29 липня в артіль на оранці ґрунту трактори зовсім не працювали. Колгоспники та механізатори надзвичайно повільно скиртують соломі. Чого ж чекають керівники колгоспу і насамперед голова правління З. Сільвестренко, секретар парторганізації А. Самойленко та агроном П. Чугут?

При високопродуктивному використанні наявної потужної техніки сільгоспартіль імені Куйбишева має повну можливість слідом за збиранням хлібів орати ґрунт під озимі. Проте, тут проведено оранку площі, яка в три рази менша від ділянки звільненої з-під соломі. 29 липня панчівці спромоглися підняти лише 27 гектарів оранки—менше, ніж в колгоспі імені М. Горького. І це в той час, коли в сільгоспартілі імені Куйбишева у кілька раз більше потужних ма-

шин, ніж у бровківських хліборобів.

Сталося це тому, що правління сільгоспартілі та агрономи не пильнують за роботою кожного агрегату, кожної машини. Багато тракторів, що працюють на збиранні хлібів, в нічну зміну простоють. А за цей час вони могли б виорати десятки гектарів ґрунту.

Надзвичайно повільно звільняють площі з-під соломі та половини у сільгоспартілі імені Мічуріна. Тут майже тисячу гектарів озимих культур вже зібрано, але соломі заскиртували на площі менше двохсот гектарів. Правління артіль не забезпечило правильного поєднання всього комплексу робіт в період збирання врожаю. А звідси й наслідки.

За день 29 липня в районі виорано під озимі тільки 270 гектарів ґрунту. А в сільгоспартілях імені Енгельса, імені Леніна, імені Кірова спромоглися виорати лише по 5—10 гектарів площі. При таких вкрай незадовільних темпах роботи район не зможе своєчасно підготувати ґрунт для сівби озимих. Чому ж миряться з таким нестерпним становищем керівники та спеціалісти інспекторської групи по сільському господарству, яку очолює В. Гавриленко?

Первинні партійні організації, правління колгоспів, агрономи повинні вжити негайних і рішучих заходів до виправлення недоліків. Треба зараз поставити на оранку найбільшу кількість тракторів, забезпечити двозмінне використання кожного агрегату. Широко розгорнути соціалістичне змагання серед механізаторів і всіх колгоспників за перевиконання змінних норм виробітку. Необхідно негайно засипати і очистити посівне насіння, а також перевірити його посівні якості. Одночасно з оранкою ущільнювати ґрунт котками.

Трудівники колгоспних лан! Пам'ятайте, що своєчасна і високоякісна сівба озимих культур—це міцний фундамент високого врожаю в 1959 році.

По нашій Батьківщині

(За повідомленнями ТАРС і РАТАУ)

Успіхи бригади Миколи Мамає

Бригада вибіників Краснодонської шахти «Північна» №2 комуніста Миколи Мамає достроково виконала своє річне зобов'язання. Кожний гірник в минулому півріччі видобував в середньому щодня по 3,2 тонни вугілля понад норму, замість 1,5 тонни, передбаченої зобов'язанням. Сам бригадир М. Мамає замість 2,5 тонни наробив по 5,4 тонни додатково. На кожній тонні заощаджується по 1 карбованцю 44 копійки.

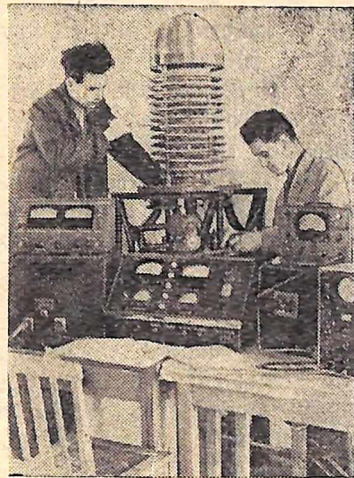
Вивезено 90 мільйонів тонн місцевих добрив

Одночасно з збиранням хлібів і доглядом за просапними культурами колгоспи і радгоспи України заготовляють і вивозять місцеві добрива. Гною і торфу доставлено в поле близько 90 мільйонів тонн—майже на 20 мільйонів тонн більше, ніж у минулому році на цей час. В ряді областей річне завдання по вивозці гною на полях майже виконано.

Татарія і Башкирія одержали енергію Куйбишевської ГЕС

Споруджена в Бугульмі електростанція прийняла енергію Куйбишевської ГЕС.

Нафтові підприємства Татарського і Башкирського економічних районів одержали промисловий струм Волзького енергогіганта.

Київ. В Інституті автоматики Держплану УРСР розроблено дослідний зразок малогабаритного генератора нейтронів. Цей прилад дасть можливість з високою точністю провадити контроль за хімічним складом складних речовин у виробничому потоці.

На фото: інженери лабораторії аналізаторів речовин Б. В. Швецов (зліва) та А. Р. Коломієць настроюють генератор нейтронів. Фото К. Шамшина.

Щорічник Великої Радянської Енциклопедії

Виходить у світ щорічник Великої Радянської Енциклопедії 1958 року. Цей щорічник—універсальне довідкове видання, що містить відомості про всі найважливіші явища громадського, культурного, наукового життя Радянського Союзу і зарубіжних країн у минулому 1957 році.

Щорічник Великої Радянської Енциклопедії 1958 року складається з 10 частин. Його розраховано на широкі кола читачів.

Одержують хлібний аванс

На колгоспному току в сільгоспартілі імені Свердлова велике пожвавлення. Працюють зерноочисні машини, приведені в рух моторами, біля них копошаться люди, насипаючи відрами дорідну пшеницю в бункери машин.

Одні набирають в центнерки зерно, зважують його і висипають в безтарки. Інші—зав'язують наповнені мішки і вантажать на автомашини.

Артіль достроково виконала першу заповідь—продала державі тисячі центнерів хліба. Зараз хлібороби одержують аванс—по 2 кілограми пшениці на кожний трудовдень, вироблений у першому півріччі цього року.

—Добре попрацювали, хороший урожай виростили, є що одержувати й на трудовні,—говорять колгоспники.

Ось підходить до завідуючо-

го током невисокий на зріст літній чоловік—це колгоспний чабан Іван Федорович Ларжевський, якого Радянський уряд за досягнуті успіхи в роботі нагородив медаллю.

—Підрахуйте, будь ласка, скільки нам пшенички належить одержати,—запитав Іван Федорович.

Завідуючий током спритно кидає на рахівниці, а потім відповідає:

—У п'ятьох ви заробили 47 центнерів і 75 кілограмів. Одержуйте аванс!

Під'їхала автомашина. Шофер Микола Бутівський посміхалочись сказав:

—Буде чуб мокрий. Коли б за дві ходки забрати,—і швидко почав допомагати Марії Іванівні, яка насипала в центнерку зерно.

Марія Іванівна—мати восьми дітей сім'ї Ларжевських. Вона

Промислово-телевізійні установки на шахтах

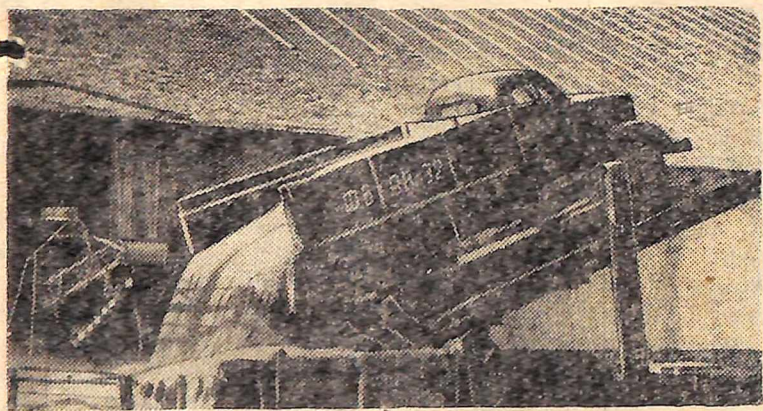
На шахті «Північна» №2 тресту «Краснодонвугілля» змонтовано першу в Луганській області промислово-телевізійну установку. Вона контролює сортування вугілля. На екрані, вміщеному в диспетчерській, видно, як іде відбирання породи.

На інших підприємствах монтуються телевізійні установки для контролю за шахтними підйомами. За їх допомогою можна буде спостерігати спуск робітників у шахту, видачу на поверхню видобутого вугілля.

Після школи—на роботу в колгоспи і радгоспи

На Кримській дослідній станції садівництва відбулась обласна нарада випускників середніх шкіл. З міст і сіл області на нараду прибуло більше двох тисяч юнаків і дівчат. Серед них і ті, хто з атестатом зрілості вже кілька років працює в колгоспах і радгоспах.

Схвилювано звучали виступи молодих патріотів—вчорашніх школярів. Визначаючи свій шлях у житті, вони заявляли, що дорога праці—це почесна дорога. За дорученням своїх однокласників Володимир Шахрайко сказав, що він і його товариші—випускники десятого класу Малоріченської середньої школи—вирішили йти на роботу в свій рідний радгосп, щоб давати країні більше винограду і фруктів.

Багато нових машин та механізмів пущено в дію на Ново-Миргородському хлібоприймальному пункті.

На знімку: механізоване розвантажування зерна з автомашини. Фото Ф. Калашникова.

Син трудового народу

—Прощайте! Чекайте! Ми розбіємо ворогів, і я знову повернуся в нашу рідну школу, — взявши під козирок, звернувся до проводжаючих директор.

Так згадує про Іону Михайловича Павлушенка вчитель Златопільської середньої школи Ф. Божор. Це був час, коли над нашою Вітчизною нависла грізна небезпека.

...Іона Михайлович народився і ріс у місті Ново-Миргороді. Йому було півроку, коли помер батько. Тяжко жилося матері. У сім'ї — троє дітей. Ще з малих років привчений до праці, Іона Михайлович підлітком поступає на роботу до Ново-Миргородської пошти.

Коли в 1919 році в Ново-Миргороді заснувалася комсомольська організація, юнак вступає в її ряди. Згодом Іону Михайловича посилають секретарем комсомольського осередку села Канежа. Тут він доклав немало зусиль, щоб згуртувати передову молодь села, залучити її до лав комсомолу.

Як і його друг Є. Ю. Поповкін, нині український письменник, який в ті роки очолював комсомольців села Кам'янки, І. М. Павлушенко завжди був зв'язаний з масами, з селянами. Вони жили і боролись з іменем Леніна, з іменем Партії. Комсомольські осередки сіл Кам'янки та Канежа були одними з крапих у нашому районі.

...Вчитись, вчитись і вчитись. Такі вимоги ставило життя. З комсомольською путівкою Іона Михайлович вступає в

Ново-Миргородське педучилище, успішно закінчує його.

...Вступив у партію. Рекомендація парткому в Херсонський педінститут. Директор шляхового технікуму. І нарешті — вчительська праця. Директор середньої школи селища Златополя.

...З перших днів війни І. М. Павлушенко пішов на фронт, став командиром батальйону. В 1943 році на підступах до Харкова він загинув смертю героя.

По-звірячому розправились фашисти над родиною Павлушенка. Мов шакали, кинулись вони до квартири. Не знайшовши списків комуністів, фашисти спалили документи і книги, розграбували речі. Дружину Павлушенка розстріляли. Малих діток — Нелю і Геральда — врятувала Катерина Михайлівна, сестра Іони Михайловича.

Усі, хто знав Іону Михайловича, як комсомольця і як члена партії, теплим словом згадують про його ставлення до людини, про його високий культурний рівень і організаторський талант.

— Ніколи я не знала Іона засмученим або невпевненим у свої сили. Завжди був веселим життєлюбом. Він бачив перед собою тільки перемогу, — говорить про брата Катерина Михайлівна.

Батьківщина-мати не забула про дітей радянського патріота. Його дочка Неля працює конструктором на одному з заводів міста Одеси, а син Геральд — офіцер Радянської Армії.

Микола ДРУЖБА.

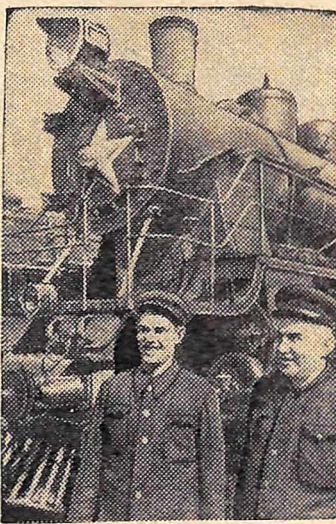
На великій будові

Взимку минулого року разом з групою товаришів я поїхала з комсомольською путівкою на будівництво Кременчуцької ГЕС. Зустріли нас гостинно, поселили в хороші гуртожитки. Нам допомогли опанувати спеціальністю будівельника.

Працюємо з комсомольським

запалом, а тому й заробітки в нас хороші. А головне те, що ми трудимось на великій будові, де з кожним днем все ширше розгортається фронт роботи. Сюди прибувають все нові й нові групи молодих ентузіастів. Приїздіть до нас, друзі!

Віра ПОДУРЕЦЬ.

Київ. Змагаючись за гідну зустріч Дня залізничника, паровозні бригади депо Київ-пасажирський додатково зеконотримали сотні тонн умовного палива.

На фото: передовики соціалістичного змагання старші машиністи В. І. Ільїнський (справа) і А. Г. Савченко.

Фото К. Доліна

(Фотохроніка РТАУ).

До Дня залізничника

На всіх ділянках залізничного господарства вирує трудове життя. Залізничники станції Ново-Миргород всі роботи виконують чітко по графіку, забезпечують безперебійний рух поїздів. Цим самим знижують вартість перевезок вантажів та збільшують вантажооборот.

Готуючи гідну зустріч Все-союзному дню залізничника, колектив станції самовіддано трудиться, щоб зустріти свято високими виробничими показниками.

Зараз залізничники докладають зусиль, щоб вчасно і без втрат перевезти зерно нового врожаю та іншу сільськогосподарську продукцію.

Сумлінною працею зустрічають День залізничника черговий по станції Д. Макар'єва, старші стрілочники В. Буша та Д. Балащенко, складач поїздів М. Снопик та інші.

Г. КИРИЛОВ.

Виробниче навчання в нашій школі

Учні виробничих 8 і 9 класів Канізької середньої школи в 1957—1958 навчальному році вивчали сільськогосподарські рослини та як за ними правильно доглядати, різні машини, причіпний інвентар.

Після закінчення теоретичної програми юнаки та дівчата в колгоспі імені Щорса проходять виробничу практику.

Вперше учні побували на колгоспних ланах тоді, коли почалася весняна посівна кампанія. В червні місяці доглядали за посівами. Буде де докласти рук — правління колгоспу виділило для виробничих класів 5 гектарів кукурудзи, 1,6 гектара соняшників, 2 гектари баштанних культур, 0,7 гектара цукрових буряків. Картоплю та колоскові культури на площі 50 гектарів ми пропололи.

Урожай цукрових буряків, кукурудзи, соняшників та інших культур діти будуть збирати якраз тоді, коли вже почнеться новий навчальний рік.

Я вела журнал відвідування практичних занять учнями, перевіряла, як вони виконують завдання і ставила відповідні оцінки. Крім того, за виконану роботу кожному учневі обліковці рілничих бригад нараховували трудовні. І треба було бачити, як діти були задоволені від усвідомлення того, що і вони, юні громадяни, працюють, як дорослі.

Дев'ятикласники Микола Кушнір, Віра Пантасій, Любов Філончик, Володимир Стогуд, Анатолій Данілов, Олександр Данілов, Галина Барабанчик, Любов Аврахова, Олена Стоян

та Валентина Демченко не пропустили жодного дня практики і денні завдання виконували добросовісно.

Непогано також працювали й восьмикласники Григорій Стойко, Олена Сандул, Віра Гонжа, Роман Добровольський, Володимир Монько.

Зовсім не відвідували практичних уроків такі учні, як Іван Кожухар, Григорій Циганаш, Віра Данілова, Петро Січкар, Олександр Підлубний, Микола Свинар. Учні Віктор Ткач, Андрій Флорінський на практичні заняття з'являлися, але на роботі не виконували як слід поставлених перед ними завдань. Вони могли прийти на поле на дві години пізніше від інших. Так, наприклад, це мало місце, коли учні доглядали за картоплею.

Педколектив з допомогою школьної комсомольської організації обов'язково доб'ється того, щоб у наступному навчальному році не знайшлося учня, який би систематично не проходив практикуму. Батьки теж повинні вважати своїм кривим обов'язком виховувати своїх дітей в дусі любові до суспільнокорисної праці.

Правління колгоспу ніколи не відмовляло нам у транспорті.

Недоліком у нашій роботі є те, що учні не беруть безпосередньої участі в проведенні сівби всіх, без виключення, сільськогосподарських культур. В 1958—1959 навчальному році ми цей недолік постараємося ліквідувати.

Р. ШАРКО,

керівник практикуму Канізької середньої школи.

У рідних колгоспах

Після закінчення десятого класу багато учнів Коробчинської середньої школи пішли працювати в рідні колгоспи. Так, в колгоспі імені Свердлова трудяться, не покладаючи рук, Леонід Збітнев, Віра Ткаченко, в колгоспі імені Чапаєва — Галина Лопушнян, Анатолій Іванов та інші.

Наймолодших колгоспників можна бачити на різних роботах. Вони гордіться тим, що вносять і свій скромний вклад у всенародну справу.

Н. ДОВЧЕНКО.

Естетичне виховання на уроках літературного читання

В Лікарівській семирічній школі, де я працюю викладачем літературного читання в V—VII класах, питання про естетичне виховання школярів ставилося на педагогічній раді. Було вирішено більше проводити бесід і лекцій для батьків на педагогічні теми і особливо про моральне і естетичне виховання дітей в сім'ї. І треба сказати, що дане рішення ми виконуємо непогано.

В V і VII класах нашої школи вчать діти з п'яти сіл, з п'яти початкових шкіл. А це означає, що рівень розвитку учнів до деякої міри неоднаковий. Особливо це помітно в учнів із села Бірзулово, де й досі немає навіть радіо, яке дуже допомагає в духовному зростанні людини.

В позаминулому навчальному році я вперше в своїй практиці зустрілась з фактом, коли окремі учні 6 класу не любили вивчати російської літератури.

І скоро я зрозуміла, чому це так: учні не розуміють її, не відчують її краси.

Тоді я стала ще більш ретельніше готуватися до уроків. Часто на уроках літератури використовувала плакати, ілюстрації із журналу «Огонек» та з газет, які збираю давно і зберігаю, як велику цінність.

Скоро ставлення учнів до російської літератури змінилося на краще, підвищився інтерес до неї і взагалі до творів мистецтва. Проводячи урок, я старалася так намалювати портрет письменника в уяві дітей, щоб він постав перед ними живою людиною, з усім багатством почуттів і думок, палким бажанням принести якнайбільше користі своєму народові. При цьому обов'язково використовую додаткові першоджерела.

Особливо величезний емоційний вплив на дітей має біографія письменника Миколи

Островського. Використовуючи в своїх розповідях фактичний матеріал із книги Н. Венгерова і М. Ефрос «Життя Миколи Островського», я обов'язково звертаю увагу на фотознімки, які вміщені в згаданій книзі. Даю до них вичерпні пояснення. І діти завжди слухають з широко відкритими очима.

На уроках літературного читання я намагаюся так охарактеризувати героїв творів, щоб у дітей викликали відповідні емоції, щоб вони полюбили, або зненавиділи той чи інший художній образ. А щоб виробити у дітей правильне ставлення до образів, я звертаю увагу на такі питання: за що ми любимо або ненавидимо даного героя, в чому полягають його вчинки; часто пояснюю картини природи.

Так, вивчаючи в 6 класі повість Гоголя «Тарас Бульба», учні зупиняються на детальній характеристиці двох братів — Остапа і Андрія. Всі симпатії на боці старшого брата — Остапа. Чому ми любимо Остапа, в чому краса його подвигів?

Такі питання я ставлю перед дітьми. Вони відповідають правильно: краса Остапа в його патріотичних вчинках, у нього ясний розум і міцна воля, він сміливий і чесний. Остап твердо знає для чого він живе і бореться. Гаряча любов до рідної землі й товаришів, ненависть до ворогів, прагнення захистити Батьківщину — ось що робить Остапа справжнім героєм.

Після усної характеристики учні пишуть твір на тему: «Порівняльна характеристика Остапа і Андрія». Звичайно, твори їхні далеко недосконалі, адже учні 6 класу ще тільки починають писати твори-характеристики. Однак діти на питання плану відповідали правильно й з великою любов'ю описали подвиги Остапа.

В естетичному вихованні допомагає також і кіно. Коли ми вивчали твори М. Островського, до нас, в Лікарєво, привезли новий фільм про Павку Корчагіна. Ми негайно організували культпохід. Скільки

було радощів! На першому ж уроці літератури діти обговорили кінокартину. Я розповіла дітям, що на прикладі Островського виховувалося і виховується наше підрастаюче покоління. Книжки М. Островського любили З. Космодем'янська, Л. Чайкіна, герої Краснодона.

Одним із вирішальних факторів естетичного виховання учнів, сприймання дітьми художніх творів є правильне, виразне читання. На превеликий жаль, в нас ще нерідко буває так, коли й сам учитель не може як слід читати художні твори. Під час районних педагогічних читань в Ново-Миргороді ми вже двічі записували одну й ту ж пропозицію: організувати для викладачів літератури семінарські заняття по виразному читанню. Але в цій справі ще нічого не зроблено. Навіть лекції і доповіді нам не читають в цьому животрепетному питанні.

І. ОМЕЛЬЧУК,
вчителька Лікарівської
семирічної школи.

Чого не помічають у колгоспі імені Леніна

Сонце вже було в добрий сніданок, коли до облицьованої силосної траншеї під'їхала перша автомашина з зеленою масою. За нею друга, третя..., п'ята. В ямі топталася кілька підлітків. Їх заохочували дорослі люди—голова сільської Ради Павло Довгенко, секретар парторганізації Петро Данілов, агроном Микола Сотник.

— Бугая б сюди, бугая, — мовив Довгенко.

— Оце діло! А де наш найбільший бугай? — запитав невідомо кого Данілов.

— В таборі, — навів ясність Сотник.

Потім хтось із співрозмовників запропонував утрамбовувати силосну масу не плідником, а якимсь непарним волом. Зародилася і інша ідея—використати маленького трактора як для спресовування маси, так і для її попереднього стягування спеціальними сітками з автомобільних кузовів.

Ще кілька машин і яма застигла вщерть. Для годиться Данілов зайшов на пахучу яскравозелену і місцями вже жовту масу, і вона під ним заколихалася, як пуховий перина...

Так 28 липня 1958 року починали силосувати в колгоспі імені Леніна—з запізненням на кілька днів.

А тим часом агроном Сотник упівголоса говорив:

— Що так, то так... Кукурудза у нас, як ліс, і соломки немало — лежать кучки поки що на 950 гектарах. Скиртування, можна вважати, провели на двохстах гектарах... Використовували термінові заходи, стягуємо соломку і таке інше...

Навряд чи при таких темпах буде заготовлено по 25 тонн

силосу на корову. Силосування почалося, а в усіх необлицьованих траншеях цвітуть дорідні бур'яни і преспокоїно лежать рештки минулорічного силосу. А силосувати кукурудзу давно пора. Почнуться дощі — згниє незаскритована солома.

Всі 227 корів знаходяться в літньому таборі за сім кілометрів від Канежа. Тут є і пасовище, і ставок для водопою, а крива надою... падає. Досить згадати, що з 24 по 27 липня добовий надій молока зменшився на 85 літрів.

— Та воно до того йде, осінь близько, — глибокодумно пояснюють становище керівники артілі.

Насправді ж стадо страждає від хронічного голодування на білкові корми. Тільки в зимовий період включалися в раціон в незначній кількості концентровані корми, іноді макуха. Влітку корови їдять одну-однісіньку зелену масу та ще й сонце дошкулє. Про будівництво навісів голова правління колгоспу Павло Петров і завідувач тваринництвом зоотехнік Юхим Кузьменко не потурбувалися. Вони не помічають величезного розриву між косою і скиртуванням пожнивних рештків, і того, що два типові корівники будуються дуже повільно.

На період минулої зими в худоби силосу було заготовлено мало—всього лише 6 тонн на корову. Сутужно було і з іншими кормами. Поки добра погода, колгосп імені Леніна може заскиртувати всі грубі корми, заготовити в достатку силосу, тим самим, не повторити гірких наслідків господарювання 1957 року.

М. СОСНА.

Закладено 576 тонн силосу

За селом серед зеленого моря посівів кукурудзи повільно рухається силосозбиральний комбайн. Пильно слідкують за роботою агрегату комбайнер Леонід Усатенко і тракторист Іван Васянов. Вони щоденно перевищують завдання.

Наповнивши кузов зеленою масою, автомашини повертаються до силосних споруд. Колгоспники розвантажують їх в силосні ями.

У колгоспі імені Шевченка вже заклали 576 тонн силосу.

Р. ДЕМИДЕНКО.

Відновити втрачену славу

1955 рік був роком, в якому працівники молочно-товарної ферми колгоспу імені Чапаєва зробили великі зрушення—подолали відставання по виробництву продуктів тваринництва. Артіль зайняла одне з перших місць в районі по надоях молока на фуражну корову.

Боротьба за дальший розвиток поголів'я громадської худоби і підвищення її продуктивності була одним з головних напрямів у роботі працівників ферми.

На фермі працювали тваринники, які мали відповідний досвід роботи, любили свою справу. Правильна організація праці, дбайливий догляд за худобою, впровадження передового досвіду кращих доярок дали можливість домогтися значних показників.

Наприклад, за станом на 1 серпня 1955 року на одну фуражну корову тут було надое-

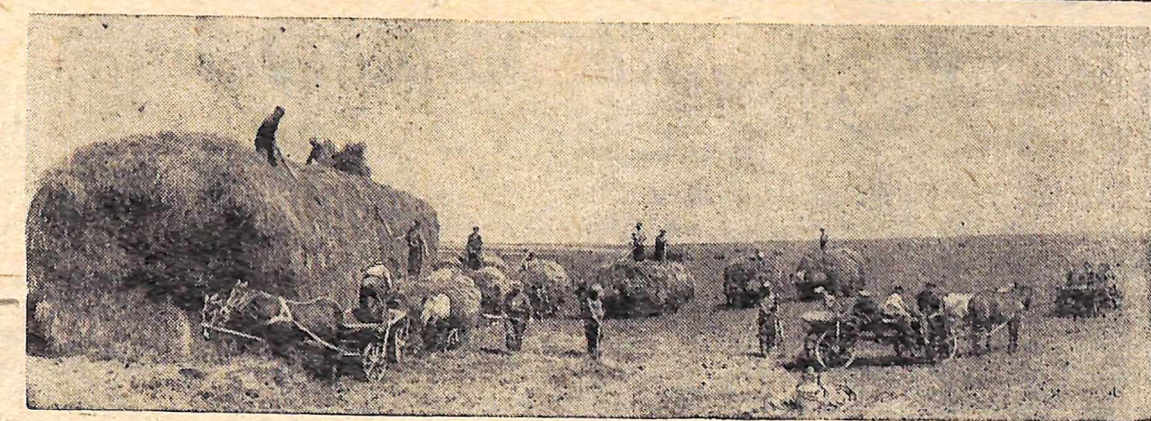
но понад 1450 літрів, а в 1958 році на цю дату надоемо лише близько тисячі літрів молока на корову.

Чому ж втратили чапаєвці завойовану славу?

А це сталося тому, що керівники колгоспу забули дорогу на ферму. Ні секретар парторганізації Ф. Сипливій, ні зоотехнік А. Зова не керують соціалістичним змаганням доярок. Їх не турбує той факт, що у тваринників немає халатів, рушників, гумових чобіт тощо. Поліпшення умов праці доярок мало турбує і завідувачого фермою Н. Кричунова.

Літній табір молочно-товарної ферми від села на відстані 9 кілометрів, але керівники колгоспу навіть не подумали про виділення транспорту для підвезення доярок.

Голова колгоспу Д. Ботнаренко за період жнив ще жодного разу не був на молочно-товарній фермі. Все йому ніко-

Київська область. В колгоспі імені Г. Д. Кошової Велико-Половецького району—156 гектарів посівів багаторічних трав.

На фото: скиртування сіна в колгоспі імені Г. Д. Кошової.

Фото К. Шамшина (Фотохроніка РТАУ).

ДБАЮТЬ ПРО МАЙБУТНІЙ ВРОЖАЙ

З кожним днем змінюється вигляд полів у сільськогосподарській артілі імені Калініна. Площі, де недавно колосилися дорідні хліба, вкрилися купами соломки і полови.

Одноразово з збиранням хлібів колгоспники провадять

скиртування соломки й полови, щоб вчасно звільнити площі для оранки під озими.

Добре працює на стягуванні соломки тракторист Андрій Заїченко, який трактором У-2 навісною волокушкою щоденно збирає соломку на площі 25

гектарів при нормі 6,5.

Досвідчені скиртувальники Олексій Савчук, Василь Ніколаєв та Михайло Подурець старанно складають соломку в скирти. Всього заскрито соломку на площі 170 гектарів.

Г. СТЕПАНОВ.

ПОРАДИ СПЕЦІАЛІСТА

Краще використовувати кукурудзозбиральний комбайн

Однією з високопродуктивних кукурудзозбиральних машин є комбайн КУ-2А. Він відокремлює качани кукурудзи в молочно-восковій і повній стиглості, а також подрібнює зелені і сухі стебла для силосування. В результаті затрати праці на збирання кукурудзи значно скорочуються і, отже, здешевлюється її виробництво.

Практика минулого року показала, що робота комбайна КУ-2А дає добрі результати в тих господарствах, де механізатори досконало оволоділи технікою, правильно визначають, на яких плантаціях і коли можна застосувати комбайн, уміють управляти ним залежно від стану посівів.

Комбайни КУ-2А добре збирають високоврожайну кукурудзу на посівах з строго прямолінійними рядками і рівними відстанями між ними, коли в кожному гнізді є не більш як три стебла з качанами, розташованими не ближче 40 сантиметрів від поверхні ґрунту.

Велику роль відіграє правильне регулювання основних

вузлів комбайна як до початку, так і в процесі роботи. Досвідчені механізатори передусім перевіряють, як натягнуті ланцюги. В правильно натягнутому ланцюгу ланки повинні повертатися вперед або назад не більш як на 25—30 градусів. Для вільного і легкого руху ланцюгів їх проварюють в автолі, а під час роботи періодично змащують.

Відстань між ножами силосорізального барабана і протиріжучим ножом не повинна перевищувати 2—3 міліметра. Між сегментом ножа і протиріжучими пластинками допускається зазор не більш як 1,5 міліметра, між переднім кінцем коромисла ріжучого апарата і роликком головки ножа—не більш як 2 міліметра. Люфт між кульовим зчленуванням шатуна і коромислом не повинен перевищувати 1 міліметра.

Щоб добитись високопродуктивної роботи комбайна й уникнути поломок, слід гострити ножі силосорізального барабана після збирання кожних 25—30

гектарів, а також уникати крутих поворотів агрегату під час роботи і холостих переїзді. Для гостріння ножів рекомендується мати в польових таборах точила з підручниками, а ще краще—переносні точила з гнучкими шлангами, які дають змогу гострити ножі, не знімаючи їх.

Під час збирання кукурудзи з товстими стеблами або з великим числом рослин у гнізді щільні між відриваючими вальцями треба збільшувати. Важливо стежити за тим, щоб польове колесо не підминало стебла. Для цього стебловідвід регулюють так, щоб він проходив трохи вище від качанів, не зачіпаючи їх.

Безперебійна високопродуктивна робота кукурудзозбиральних комбайнів у великій мірі залежить від постачання механізаторам комплектів запасних частин, своєчасної доставки пального, мастильних матеріалів, води.

С. КАРПЕНКО,
інженер-механік.

ли. А інші члени правління чомусь не вирішують питання про поліпшення умов праці доярок, лише розводять руками і заявляють:

— Без голови колгоспу ми нічого не можемо зробити.

Які ж причини низької продуктивності тварин? І чи вивчають їх члени правління, і вживають негайних заходів до збільшення надойв молока?

Справа в тому, що тваринам довгий час не підвозять зеленої маси для підгодівлі вночі. Іншим серйозним недоліком є те, що худобу в жаркі дні напувають лише три рази.

— Щодня кожній з нас доводиться доїти по кілька корів з інших груп, бо керівники колгоспу не подбали про укомплектування ферми постійними кадрами,—заявляють доярки.

Чому ж завідувачий фермою чи зоотехнік не підберуть доярок із числа кращих колгоспників?

— Голова правління Д. Ботнаренко нам заборонив підби-

рати кадри і заявив, що цим питанням він буде займатися особисто, — говорить Н. Кричунов.

Робота доярок нелегка. Люди повинні бути від зорі й до зорі на фермі. Але керівники колгоспу не потурбувалися, щоб виділити підмінних доярок і створити нормальні умови для роботи та відпочинку.

— Чому у нас велика плинність кадрів? Та тому, що працювати без вихідних днів неможливо. Тільки через це окремі колгоспниці залишили ферму,—говорять тваринники.

Внаслідок того, що окремі групи корів не закріплені за постійними доярками, не всі тварини видоюються. Бувають випадки, коли окремих корів по 2—3 дні зовсім ніхто не доїть. Це приводить до захворювання тварин і до різкого зниження продуктивності.

Організували на фермі пункт штучного запліднення тварин, але там немає хорошого спе-

ціаліста, який би вболівав за доручену справу. А це приводить до того, що багато корів щороку залишаються яловими.

Протягом літа тваринники ні разу не їздили в сусідній колгосп імені Свердлова, з яким вони змагаються, щоб поділитись досвідом, вивчити, поцікавитись, як доглядають тварин сусіди.

На молочно-товарній фермі не бувають агітатори. В кімнаті відпочинку немає радіоприймача, ніхто не випускає стінних газет, «бойових» листків. Обліковець М. Куменко заповнює дошку показників на дою молока від випадку до випадку. А секретар парторганізації Ф. Сипливій на це не звертає уваги.

Всі ці недоліки гальмують темпи виробництва молока. Слід задуматись над цим партійній організації та правлінню колгоспу, щоб відновити втрачену славу і досягти рівня передовиків.

В. ШРАМЧЕВСЬКИЙ,

Тунгуський метеорит

Бесіда з ученим секретарем Комітету по метеоритах Академії наук СРСР Є. Л. Кріновим

30 червня 1908 року в Сибіру впав гігантський метеорит, названий пізніше Тунгуським за місцем його падіння. Прорвавшись вземну атмосферу з великою космічною швидкістю, величезне небесне тіло викликало дуже сильні оптичні, акустичні і механічні явища. Один з жителів, який перебував приблизно за шістьдесят кілометрів від місця падіння, був скинутий з ганку свого будиночка і відкинутий на кілька метрів у бік неприємним, а в хаті вибило вікна, розкидало домашні речі. Звукові розкоти від вибуху було чути на відстань понад тисячу кілометрів; повітряну вибухову хвилю зареєстрували навіть в Німеччині і Англії. Причому в Каліфорнії, де в той час систематично вимірювалися прозорість земної атмосфери, протягом деякого часу фіксувалось помутніння повітря, а перша ж ніч після падіння метеорита всюди в Європі і Західному Сибіру виявилась незвичайно світлою. Навіть на Кавказі о півночі було так ясно, що люди вільно читали газети без штучного освітлення. Просвітлені ночі остаточно припинились лише на кінець серпня.

Довгі роки Тунгуський метеорит залишався загадкою для науки. Справа в тому, що в умовах царської Росії наукові дослідження стояли на дуже низькому рівні. Вивчення місця і обстановки падіння гігантського небесного тіла почалося лише в радянський час, через дев'ять років. Тільки влітку 1927 року на березі Підкам'яної Тунгуски було відкрито першу наукову експедицію. Її очолював відомий радянський учений Л. О. Кулик, який пізніше провів ще дві експедиції до місця падіння метеорита. Було зроблено аерофотозйомку поваленого вибухом лісу, що дала можливість одержати фотоплан місцевості і наслідків вибуху. На жаль, війна перервала цю наукову роботу, а вчений комуніст Л. О. Кулик загинув у 1942 році в боротьбі з гітлерівськими загарбниками.

Що ж являв собою Тунгуський метеорит?

Відомо, що метеорити — це залізні і кам'яні тіла, які прориваються в повітряну оболонку нашої планети з космічного простору при дуже великих швидкостях. Підра-

ховано, що на всю земну кулю щороку падає щонайменше тисяча небесних тіл. Проте з цієї немалої кількості знаходять лише до п'яти метеоритів, решта або гине в морях і океанах, або губиться в пустинних місцевостях, або просто залишається непоміченою людьми. Звичайні метеорити мають досить малі розміри і важать від десятків грамів до десятків кілограмів. Тіла вагою в сотні кілограмів зустрічаються дуже рідко, а такі гіганти, як Тунгуський метеорит, — навряд чи частіше, ніж раз за кілька століть, а може, і раз за тисячоліття.

Тунгуський метеорит, про який йде мова, з'явився на безхмарному небі у вигляді яскравої вогненної кулі, яка пронеслася над територією Центрального Сибіру протягом кількох секунд з південного сходу на північний захід, залишаючи за собою пиловий слід. Сама вогненна куля, або болід, спостерігалася в русі у вигляді гігантської вогненної смуги, за якою слася пиловий вихор. Над місцем падіння метеорита очевидці бачили величезне полум'я, після чого пролунали оглушливі вибухи. В радіусі 30—40 кілометрів, як це виявила перша наукова експедиція, тайгу було повалено, причому дерева лежали корінням всередину до центра вибуху.

На підставі сучасних даних науки про метеорити можна вважати встановленим таке про Тунгуський гігант. Маючи величезну початкову масу, можливо навіть в сотні тисяч тонн, Тунгуський метеорит пробив товщу земної атмосфери і з страшенною силою вдарився об поверхню землі. Енергія руху вмість перетворилася в теплоту, а головна маса — в розжарену пару, викликавши таким чином, вибух і вибухову хвилю. Тому, мабуть, багаторазове шукання кусків метеорита і залишилося без успіху. Від небесного тіла могли уціліти лише окремі осколки та пил, що розсіялись навколо і проникли в ґрунт.

Цей висновок про вибух метеорита недавно дістав своє підтвердження в результаті вивчення зразків ґрунту, доставлених з берегів Підкам'яної Тунгуски вченим Куликом ще під час перебування там перших експедицій. В ґрунті

були виявлені найдрібніші пиловидні частинки нікелістого заліза. Хімічний і спектральний аналізи показали їх метеоритне походження. Такий метод дослідження почали застосовувати після вивчення другого дуже великого метеорита — Сіхоте-Алінського, що впав на Далекому Сході 12 лютого 1947 року. Від цього метеорита вдалося зібрати значні залишки.

Дістають повне пояснення і світлові явища, які спостерігались після падіння Тунгуського метеорита. Виявляється, в повітрі було розпорошено величезну кількість речовини небесного тіла. Цей пил значно вбирав сонячне проміння вдень, а вночі він відбивав і розсіював проміння сонця, обумовлюючи яскравість ночей.

Треба сказати, що вивчення Тунгуського метеорита далеко не закінчено. Зовсім недавно, 3 червня, з Москви в Сибір виїхала нова експедиція, споряджена Комітетом по метеоритах Академії наук СРСР. Головне завдання цієї експедиції — зібрати якнайбільше зразків ґрунту, щоб мати можливість краще вивчити метеоритну речовину. Можливо, вдасться знайти, крім пиловидних частинок, і більші осколки небесного тіла.

Вивчення небесних тіл, що проникають на землю з міжпланетного простору, — спеціальна галузь науки. За останні два-три десятиріччя метеоритика в нашій країні набрала досить широкого розвитку, бо вона допомагає розв'язувати проблему походження Землі, вказує на будову Всесвіту, з'ясовує разом з астрономією закономірності руху великих і малих небесних тіл. Розум людини та її праця створили штучні космічні тіла — супутники Землі, які рухаються за заданими маршрутами і повідомляють людину про стан «погоди» в міжпланетному просторі. Недалеко, мабуть, і той час, коли міжзорковий корабель понесе людину на інші планети.

Пам'ятаєте, як сказав про це наш великий співвітчизник К. Е. Цюлковський: «Людство не залишиться вічно на Землі, але, в погоні за світлом і простором, спочатку боязко проникне за межі атмосфери, а потім завойовує весь колосальний простір».

Листи НАШИХ ЧИТАЧІВ

ЗАБУЛИ ПРО БРИГАДНИЙ КЛУБ

В другій бригаді колгоспу імені Чкалова є клуб. Завідує ним Степан Терещенко. Тут влаштовуються танці, ігри в шахи, доміно. Щотижня демонструються кінофільми.

Але на клубне приміщення страшно поглянути: стіни обдерті, шибки розбиті. Немає достатньої кількості стільців. Кіль-

ка років тут ніяк не добудують кінокамеру. Невже голові колгоспу В. Калиновському, секретареві парторганізації В. Конофіцькому та бригадирові П. Федорову байдуже, як буде організовано дозвілля хліборобів?

Н. СКЛЯРЕНКО,

жителька села Софіївки.

Де купити ковбаси?

Прочитавши це, скажете: «Як, де? В магазині чи буфеті!» Та, на жаль, у село Мартоношу рідко коли завозять ковбасні вироби. Це лише тоді, коли якесь свято має бути.

До дітей, що відпочивають у піонерському таборі, часто приїздять батьки. Але купити стограмів ковбаси і булочку ніде. Треба було б завозити ці продукти в буфет.

Слід зауважити, що в нас люблять виготовляти для продажу ковбаси з таким розрахунком, щоб вони побільше коштували. Майже немає в продажу дешевих ковбас.

Що на це скажуть керівники райспоживспілки?

С. БАЙБОРОША,

депутат районної Ради.

Не дбають про дитячі ясла

Живна. Матері-трудівниці щодня сплять на полі. Дітей своїх ведуть до дитячих ясел, доручаючи їх доглядати няням і вихователькам. Почесна праця у дитячих яслах. Але чи всі це розуміють?

Ось дитячя першої бригади колгоспу імені Сталіна. Виховательки Л. Бур'яненко та Д. Гинкул дітей приймають непривітно, грубо ставляться до них. Був випадок, коли вони вигнали двох малят з дитясел.

Правління колгоспу зовсім не приділяє уваги організації роботи дитячих ясел і не дбає про забезпечення їх продуктами. Більше тижня дитячя не забезпечувались печенем хлібом.

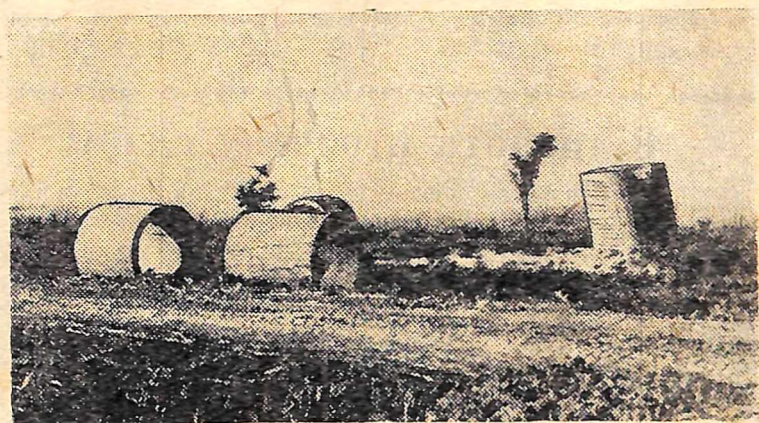
Коли ж правління колгоспу і його голова З. Сільвестренко дбатимуть про дитячя?

І. ГЕРЛОВАН.

* * *

Від редакції: Сигнали про незадовільну роботу дитячих ясел у колгоспі імені Сталіна редакція одержувала й раніше. На запит редакції секретар парторганізації А. Самойленко повідомив, що в даний час вжито заходів для поліпшення роботи дитясел. Та ось редакція знову одержала листа. З нього видно, що керівники колгоспу лише відписались, а дійових заходів для поліпшення роботи дитясел не вжили.

Фотообвинувачення

Ось таку картину можете побачити обабіч дороги, що веде до с. Мар'ївки. З самої весни лежать розкидані кільця, призначені для спорудження містка. Як видно, ні голову колгоспу імені Енгельса М. Сімбабу, ні керівника райавтошосдороу Д. Ткаченка така картина аж ніскільки не хвилює.

Фото Ф. Калашникова.

Слідами наших виступів

„Ліквідувати відставання“ — про недоліки в роботі молочно-товарної ферми колгоспу імені М. Горького писалося в кореспонденції, вміщеній в райгазеті за 4 липня. Голова правління цього колгоспу А. Конельський повідомив редакцію про вжиті заходи.

Укомплектовано кадри доярок. Худоба в достатній кількості забезпечується зеленою масою.

Редактор
Х. СОКОЛОВСЬКИЙ.

Славна дочка китайського народу

Йшов 1922 рік. Мілітаристи, які підняли заколот, намагаючись позбавити життя відомого китайського революціонера-демократа Сунь Ят-сена, не зупинилися навіть перед відкриттям артилерійського вогню. В цей час його дружина і найближчий помічник по революційній боротьбі Сун Цін-лін мужньо залишалась на місці, щоб відвернути на себе увагу і вогонь ворога і дати можливість Сунь Ят-сену уникнути небезпеки. Це — лише невеликий епізод

з життя славної дочки китайського народу. Журнал «Дружба» на просьбу радянської читачки Н. Писарєвої вміщує докладну біографію Сун Цін-лін — визначної політичної діячки своєї країни, активного борця за мир в усьому світі.

Сун Цін-лін брала активну участь в революції 1924—1927 років. Потім зазнавала жорстоких переслідувань з боку контрреволюційної кліки Чан Кай-ші аж до вигнання з рідної землі. В період війни проти японсь-

ких загарбників (1937—1945) і народно-визвольної війни проти гомінданівських реакціонерів — агентури американських імперіалістів — вона керувала рядом патріотичних організацій.

Після утворення КНР Сун Цін-лін займає відповідальні пости в державних органах і товариствах трудящих. З 1950 року вона є членом Всесвітньої Ради Миру. Сун Цін-лін удостоєна міжнародної Сталінської премії «За зміцнення миру між народами».